

Θεόδωρος Στεφανίδης: τα πρώτα ιατρικά του βήματα (1928-1938), ως ακτινολόγος, στην Κέρκυρα

Χρήστος Σ. Μπαλτάς¹, Αλεξία Πρ. Μπαλανίκα²

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ο Θεόδωρος Στεφανίδης (1896-1983) ήταν άνθρωπος ευρύτατης μόρφωσης, ιατρός ακτινολόγος, λογοτέχνης, βιολόγος, αστρονόμος αλλά και μεταφραστής. Στο παρόν άρθρο γίνεται λεπτομερής αναφορά στα πρώτα ιατρικά του βήματα, στην Κέρκυρα, ως ιατρού ακτινολόγου, όπου και ίδρυσε, το 1928, μαζί με τον Φιλοκλήτη Παραμυθιώτη, το πρώτο ακτινολογικό εργαστήριο των Ιονίων νήσων.

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΒΗΜΑΤΑ, ΩΣ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΟΣ, ΣΤΗΝ ΚΕΡΚΥΡΑ

Ο Θεόδωρος Στεφανίδης γεννήθηκε το 1896 στην Ινδία από Θεσσαλούς γονείς και πήρε ταυτόχρονα την Ελληνική και Βρετανική υπηκοότητα. Έλαβε την βασική εκπαίδευση στην Βομβάη στην Αγγλική γλώσσα και μετά την συνταξιοδότηση του πατέρα του, το 1907, σε ηλικία 11 ετών, ήρθε στην Κέρκυρα, όπου και τελειοποίησε τα Ελληνικά του.

Υπηρέτησε στο μακεδονικό μέτωπο ως τυφεκιοφόρος το 1914. Το 1925 απέδωσε ποιήματα του Παλαμά στα Αγγλικά. Θεωρούσε τον Κωστή Παλαμά ως τον μεγαλύτερο σύγχρονο Έλληνα ποιητή. Την επόμενη χρονιά συνεργάστηκε στην απόδοση σύγ-

χρονων Ελληνικών ποιημάτων στην Αγγλική γλώσσα. Σπούδασε στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου των Παρισίων και ειδικεύτηκε στην ακτινολογία.

Το 1928 επέστρεψε στην Κέρκυρα μετά τις σπουδές του στο Παρίσι. Ελάχιστα πράγματα γνωρίζουμε για την ιατρική του σταδιοδρομία ως ακτινολόγου στην Κέρκυρα. Παρότι σε όλους τους διαδικτυακούς χώρους^{1,2,3} αναφέρεται ότι εγκατέστησε το 1930 το πρώτο ακτινολογικό εργαστήριο στο νησί, η αλήθεια είναι ότι το άνοιξε δύο χρόνια νωρίτερα, το 1928, σε συνεργασία με τον επίσης ακτινολόγο Φιλοκλήτη Παραμυθιώτη (1893-1996), που είχε σπουδάσει και είχε ειδικευτεί στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου της Γένοβας. Το ακτινολογικό εργαστήριο βρισκόταν επί της οδού Νικολάου Μαντζάρου, στον αριθμό 18 (Εικόνα 1).^{4,5,6}

Η πόλη της Κέρκυρας, σύμφωνα με την απογραφή του 1928, αριθμούσε 32.221 κατοίκους, φτάνοντας τους 34.193 συνηπολογίζοντας την ευρύτερη περιοχή που ανήκε στον ομώνυμο δήμο. Ο νομός περιελάμβανε τα νησιά Κέρκυρα, Παξούς, Αντίπαξους, Παναγιές και το μικρό σύμπλεγμα των Διαποντίων νησίδων. Ο πληθυσμός του νομού, πάντα σύμφωνα με την απογραφή του 1928, έφτανε τους 106.251 κατοίκους. Η πόλη της Κέρκυρας είχε εμπορικό και βιομηχανικό χαρακτήρα, ζωηρότατη ναυτιλιακή κίνηση ως ο τελευταίος ενδιάμεσος σταθμός μεταξύ Ελλάδος και Δύσεως, αλλά και κοινωνική και πνευματική ζωή ανάλογη Ευρωπαϊκής πόλεως.⁷

¹ Κέντρο Ακτινοδιαγνωστικών Απεικονίσεων, Γ.Ν.Α. «Γ. Γεννηματάς»

² Τμήμα Αξονικής Τομογραφίας, Γ.Ν. «Ασληπιείο Βούλας»